

Του **Δημήτρη Σταμούλη**

Σε «λαϊκή κινητοποίηση για να ματαιώσουμε τη νέα αντιλαϊκή συμφωνία» καλεί το ΠΑΜΕ για τις 11 Ιουνίου, μετά από σύσκεψη σωματείων, η οποία όλως τυχαίως συγκλήθηκε την περασμένη Δευτέρα, την ημέρα που πρωτοβάθμια σωματεία πραγματοποιούσαν διαδήλωση στην Αθήνα με αίτημα τη μονομερή διαγραφή του χρέους. Το ΠΑΜΕ εκτιμά ότι «η κοινή δήλωση των Τσίπρα-Γιούνκερ για τα εργασιακά και το ασφαλιστικό αποτελούν προάγγελο νέας συμφωνίας-λαιμητόμου για το λαό», ενώ σημειώνει ότι «η αναμονή είναι χαμένος χρόνος για το λαό και κέρδος για τη συγκυβέρνηση και τη μεγαλοεργοδοσία».

Ωστόσο τα αποσπασματικά και γενικόλογα αιτήματα όπως «αυξήσεις σε μισθούς, συντάξεις και επιδόματα», «άμεση επαναφορά κατώτερου μισθού στα 751 ευρώ», «αποκατάσταση συλλογικών συμβάσεων εργασίας» και «ουσιαστική προστασία όλων των ανέργων», όχι μόνο δεν αρκούν για να ανατρέψουν το αντεργατικό τείχος που έχει ορθώσει η καθεστωτική λαίλαπα, αλλά είναι πολύ πίσω από τις πραγματικές εργατικές ανάγκες.

Αναπάντητο μένει γιατί κομβικά αιτήματα του ταξικού κινήματος, όπως η στάση πληρωμών και η μονομερής διαγραφή του χρέους, η ρήξη και έξοδος από την ευρωζώνη και την ΕΕ, δεν διατυπώνονται ως στόχοι πάλης. Αλλά και η παντελής απουσία αναφοράς στις κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ-ΝΔ, που λεηλάτησαν τα πάντα στο πέρασμά τους.

Από την άλλη, ο τρόπος διοργάνωσης της κινητοποίησης δεν πείθει για μια διαφορετική, έξω από τα γραφειοκρατικά πλαίσια, λογική του ΠΑΜΕ. Η ημερομηνία και το πλαίσιο ορίστηκαν και εκ των υστέρων καλούνται τα συνδικάτα να πλαισιώσουν την κινητοποίηση. Γεννιέται το ερώτημα: Υπάρχει περιθώριο συνδιοργάνωσης με σωματεία και εργατικές συλλογικότητες πέρα από τα όρια του ΠΑΜΕ; Θα δοθεί χώρος και λόγος σε άλλα ταξικά σωματεία να διατυπώσουν τα δικά τους αιτήματα και τη δική τους λογική κλιμάκωσης του αγώνα; Η

πρόταση αυτή απευθύνεται και στις ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ, τις δυνάμεις του εργοδοτικού και γραφειοκρατικού συνδικαλισμού; Επιπλέον, γιατί η απεργιακή κινητοποίηση, εξοβελίζεται στα τέλη Ιουνίου, όταν θα έχει ήδη υπογραφεί το νέο μνημόνιο; Στόχος είναι μια κινητοποίηση- τουφεκιά; Ή ζητούμενο η απαρχή εργατικής αντεπίθεσης;

Η αναγκαιότητα ενός πραγματικού πανεργατικού συντονισμού για να έρθει ο κόσμος της δουλειάς και του αγώνα στο προσκήνιο είναι επιτακτική. Για αυτό, το ΠΑΜΕ οφείλει να συνεισφέρει με τις δικές τους δυνάμεις στη διαμόρφωση ενός μαζικού κινήματος για να μην υπάρξει νέα «συμφωνία»-μνημόνιο. Αλλά έχοντας πρώτα ξεκαθαρίσει τη στάση του σε κομβικά ερωτήματα...

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Πριν στις 17 Μάη 2015